

"Tänu teie kogemustele ja vaprusele on Eesti kaitsevägi parem ja professionaalsem," pöördus president Toomas Hendrik Ilves täna Kadriorus rivistunud NATO juhitud Afganistani operatsioonil teeninud Eesti kaitseväge viimase kontingendi poole.

Alljärgnevalt president Ilvese tervitus Afganistanis teeninud kaitseväelastele ja nende lähedastele.

Head missioonisõdurid ja teie lähedased.

Mul on kergendustunne öelda: Eesti sõdurid, tere tulemast koju!

Eesti kaitseväge raskeim ja keerulisim välismissioon, osalemine NATO operatsioonil Afganistanis, on nüüd lõppenud.

Täna on asjakohased kaks küsimust. Miks me Afganistani läksime? Mida me seal saavutasime?

Eesti ühines NATO sõjalise operatsiooniga Afganistanis, et kinnitada ja kinnistada liitlassuhet alliansiga. See oli põhiline. Ja loomulikult oli eesmärgiks vastu astumine kurjusele, mis oli Afganistani muutnud toona nurjunud ning ohtlikuks riigiks, kes surus alla nii oma elanikke kui ka levitas vägivalda ja terrorit kaugemale.

Seega: Eesti kümme aastat kestnud panustamine Afganistani julgeolekusse on panustamine

meie enda julgeolekusse. NATO olulist põhimõtet "üks kõigi ja kõik ühe eest" näeme nüüd tegelikkuses oma silmaga ja siinsamas.

Nii nagu meie läksime liitlastele toeks, tulevad relvavennad nüüd meile toeks. USA, Taani, Suurbritannia, Poola ja teiste liitlaste täiendavad hävitajad NATO õhuturbemissioonil Balti riikides, liitlaste laevade või USA õhudeessantkompanii saabumine Eestisse on selle relvavendluse ja liitlassuhte nähtav külg.

NATO liikmena on Eesti praegu kindlamini kaitstud, kui meie riigi ajaloos iial olnud – nii Teise maailmasõja eel kui ka pärast iseseisvuse taastamist.

Eesti kaitseväelased näitasid lahinguväljal, et nad kuuluvad maailma parimate sõdurite sekka. Ligi 2500 välismissioonidel Eesti eest seisnud kaitseväelast ja kaitseliitlast on andnud siin hindamatu osa. Aga konkreetselt teie, ESTCOY, professionaalsust ja mobiilsust on kiitnud paljud meie liitlased, samuti teie oskuslikku ja julget tegutsemist. Olen isiklikult kuulnud mitmelt NATO kõrgelt sõjaväelaselt Afganistanis, Brüsselis, Washingtonis ja Tallinnas tunnustussõnu Eesti kamraadide suurepärasest koostöövõimest, julgusest ja lahinguoskustest.

Tänu teie kogemustele ja vaprusele on Eesti kaitseväge parem ja professionaalsem. Ning ma usun teadvat, et ka hoolivam oma sõdurite suhtes, olgu siis küsimus väljaõppes või varustuses ja relvastuses.

Aga Afganistan ise? Kas see maa on nüüd turvalisem, edukam ja ohutum? Jah, kindlasti, kuigi paljugi pole läinud nii hästi, nagu 12 aastat tagasi lootsime, kui esimese Eesti üksusena maandus Bagrami õhuväebaasis päästeameti demineerimismeeskond. Suutsime seal palju ära teha, kuid veel rohkem oli seda, mis polnud meie võimuses.

Oluline on siiski mõista, et NATO ei taandunud Afganistanist. NATO andis julgeolekuvastutuse üle Afganistani enda sõjaväele ja politseile. Edasine on Afganistani inimeste teha.

Head kaitseväelased, Afganistan oli teile raske operatsioon, valus meile kõigile. Üle saja Eesti sõduri sai seal haavata. Üheksa noort meest langes lahinguväljal. Nooremseersant Jako

Karuks. Seersant Kalle Torn. Vanemveebel Ivar Brok. Seersant Raivis Kang. Veebel Eerik Salmus. Veebel Allain Tikko. Nooremseersant Kristjan Jalakas. Nooremseersant Herdis Sikka. Kapral Agris Hutrof. Samamoodi püsivad meie mõtetes Iraagis langenud nooremseersant Andres Nuiamäe ja vanemveebel Arre Illenzeer.

Nad kõik jäävad meiega. Ja neile mõeldes tunneme me kurbust, uhkust, aga eelkõige tänu vaprate sõjameeste üle.

Mõeldes aga haavata saanud sõduritele, peab meid juhtima kohustus ja vastutus aidata neid Eesti julgeoleku eest võidelnud naisi ja mehi. See pole iga kord kerge, ma tean. Paljud haavatutest on leidnud endas jõudu eluga edasi minna, mitmed ka kaitseväes. Ent on neidki, kes alles otsivad oma teed. Siin pole meil õigust väsida nende toetamisel, sest nad on sõdinud meie eest ja Eesti nimel.

Mul on hea meel öelda, et tund aega tagasi kirjutasin alla otsusele, millega jõustus seadus, et alates järgmisest aastast on veteranipäev meie lipupäev. See tähendab, et meie missioonisõduritele mõeldes heiskame üle Eesti riigilipud.

Lõpetuseks pöördun ma nende poole, kellest oleks pidanud ju alustama. Ühtegi sõda - ja Afganistani operatsioon oli tõeline sõda - ei saa tulemuslikult pidada ilma kindla tagalata. Meie sõdurite kõige olulisem tagala on nende lähedased. Pereliikmete mõistmise ja toetuseta pole mõeldav edukas välismissioon.

Eesti kaitseväelaste emad ja isad, õed ja vennad, naised ja pruudid, sõbrad ja kõik teile olulised inimesed – ma tänan teid, et olite meie sõduritele toeks. Et varjaste oma muremõtteid ja lasite sõduritel teha nende tööd. Nad tegid seda väga, väga hästi.

Tänan teid teie senise teenistuse eest, kaitsevälased. Eest riik, Eesti kaitseväge vajavad teie kogemusi. Seega: head teenistuse jätkamist.

Elagu Eesti!